Alweer een cadeautje

– Blog – Een paar maanden geleden vond ik ineens met enige regelmaat wonderlijke kleine pakjes in onze brievenbus. Er rolden wonderlijke kleine dingen uit. Een brede ring waarvan het nepzilver al afbladderde. Een kettinkje waarvan je direct al zag: die maakt het niet lang. Een lelijk langgerekt kruisje met bleekblauwe steentjes. Mijn dochter had Alibaba ontdekt.

Voor wie niet weet wat Alibaba is: het is een van de grootste onlinewinkels ter wereld. Hij is nog niet zo groot als Amazon, maar wel een veel snellere groeier. Hij sproeit waanzinnige hoeveelheden overbodige prullaria over de hele aardbol uit. En, voor wie gevoelig is voor ondergang-van-het-avondlandsentimenten: hij is Chinees.

Goed, mijn dochter had deze hedendaagse schatkamer dus ontdekt. Dat was even schrikken, want ik houd niet zo van overbodige prullaria, en al helemaal niet wanneer die door onderbetaalde bezorgers worden verspreid. Maar ik troostte mezelf met de gedachte dat ze er zo lang op had moeten wachten en dat de pakjes zo gefragmenteerd afgeleverd waren dat ze in ieder geval niet per vliegtuig vervoerd konden zijn. Aan die milieuzonde was ze dan tenminste nog ontsnapt.

Maar dat gaat dus veranderen. Want Alibaba heeft ons nu ook ontdekt. Deze week

werd bekend dat de topman van Alibaba afgelopen zomer het torentje van onze bedrijfslevenminnende premier aandeed, en dat het gevolg daarvan nu wellicht is dat de webgigant een distributiecentrum gaat openen in Limburg. Want: goedkope grond genoeg in die contreien. En, nog belangrijker: het vliegveld Maastricht-Aachen om de hoek. Het vliegveld kondigde al aan dat de vlag uit zou gaan als de deal doorging.

De vlag uit voor de komst naar Nederland van een bedrijf dat wereldwijd nog meer overbodigheden op de toch al grote hoop goedkope troep stort? En nog per vliegtuig ook? Zaten we niet midden in een klimaatcrisis, gingen we niet op kwaliteit in plaats van kwantiteit focussen? O nee, ik was even vergeten dat er in Neerlands belangrijkste torentje een man troont die het contact met de realiteit kwijt is. Zijn ministersploeg mag dan soms andere dingen zeggen, voor Rutte gaan de woorden Bedrijfsleven en Groei nog steeds boven alles. Of zou hij, nu de liefde tussen hem en Unilever bekoeld is, alleen maar hopen dat de schatkamer van de 40 rovers zich nu voor hem opent?

Anne Pek